

متن پرسش

سلام استاد: مرا سرگردانی دیوانه کرده است. الان در من حس مرگ هراسی، خداجویی، فکر به زندگی ابدی و... دچار افسردگی و پوچ گرایی شده ام. دنبال حقیقت می گردم کجا باید راه را پیدا کنم؟ وسوسه های شیطانی یک لحظه مرا آرام نمی گذارد به توصیه شما جزوه نهیلیسم و سلوک ذیل شخصیت امام خمینی را خواندم. من نمی دانم باید چه کار کنم هر لحظه دچار شک و تردید میشم. یکی از شاگردان ۲۵ ساله آیت الله بهجت استاد الهی شدیداً منع می کنند که سراغ کتاب های فلسفی و عرفانی بروید می گویند اینها بافته های ذهن هست و هزاران حرف و حدیث دیگر... استاد دیگری می گویند تا واکسینه نشدید سراغ اندیشه های دیگران نروید که همراه می شوید. من حتی نماز می خواهم بخوانم حرف استاد دیگری در ذهنم می آید که شما با مفهوم ذهنی خودتون دارید ارتباط برقرار می کنید وقتی خدایی را می خوانی که نمی شناسی همین موضوع در ارتباط با امام زمان هم برام پیش میاد. قرآن می خوام بخوانم دچار شک و تردید نکنه شامل افرادی باشم که با خواندن قرآن همراه تر می شوند. من احساس می کنم در این دنیا رها شده ام. از کجا تشخیص بدهم حرف کی درست است؟ آیا این راه خدا باید اینگونه باشد که من ندانم باید چه کار کنم؟ به حرف هر کس هم گوش می کنم با شک و تردید است. من نه دیگه خدا دارم نه امیدی به هدایت سرگردان و تنها و پر از ترس و استرس.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: وقتی خود خداوند در قرآن می فرماید: «لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ» یعنی حقیقت آن است که در قرآن همواره خداوند به یاد ما بوده است و اگر ما تلاش نماییم تا با تدبّر در قرآن به راهنمایی های آن به سر ببریم، جایی برای سرگردانی نمی ماند. پیشنهاد می شود به عنوان نمونه سری به عرایضی که در سوره احزاب شده بزنید. <https://lobolmizan.ir/sound/۶۳۷> . موفق باشید .